

9712

Bibl. Jac

III

Hoyle's Trees -

Begocherat Jesus?

W 751 roku po satorieniu Prymu, narodził się Serus Chrystus w Betleem. Wstajace
stała jego kolyetka, ho radue Doncasturo ugoicium matli i myj jej nie chesalo.

Jeżeli więc nie posiadajęcego, biednego, gubienią poprawadą medycyn. Choć i drobne, nie
tego użycie nie mogą, to jednak jej przeświadczenie, i ucieczki; tu factus mucusone.

Edy bierze do rąkomeu wymaganeu wieńcu, t.j. do darowania tego roku życia, wprowadzając je rodzice do świątyni po raz pierwszy, i taku przytłucuje się „ucronyui” — bo okazuje się, że sam o Bogu wie więcej, jak wyrycy temu sebraui. Pomimo tego, w duchu nie objąwszy to, co wieciey prawarachcie: religijnę, estara, — kociar, Boga narzuwa, i całą stanowiącisia, jasnoscia swosciu dyceu. —

Звезда муромца.

Miaje uż Jerus nad Jordau, do ostetniego Izraela proroka, do Taus, podabieis więcej szczy. krajemu gnessm Kom, i wiele puyis w wady Jordauu, proci o chnest. Wleż uwozytjz elcivili orytawiera uż nieko, Duch boiy urnozi uż, ponad Jeruseu, a Cyrieć Niekios rasiwradena, z lo syn gozo alukiony, którego ma stückai kdi Rou cato. — Z Taus iad dazy na pustynis, by wśród mnyx leor powarizel pmeturony, w irod uicreus uia samwsoncy racyry, pmy eprowhici uż, do uwego urnio tego radawia. Itho pkoju uie rasmaje, gdyi kuni go rratu. Leor tau, w króteu ustapić musi wobec majestatygermozi charakteru Jerusa.

Nastaje czas jednania aerii, w celu latwego głoszenia nauki przez niego rozproszyć - garść, się należy, po jedno słowo, jedno wyjaśnienie jego wywarstwa, by powstała wieść.

For upływę trzy lata - co po mój ciąg tego czasu Teres odwróci, ostatek będzie po niej - i Teres u-
mierze na krzyżu, poświadczył, obywateli, mający wydercy napis na głowę.

Składaj, marteńgo do grochu - bo ten wieckie go ratymai, i gdy Jezus ma wrócić do swego Ojca, wstąpi na górę świętą i błogostawia cię i ludziom, - wreszcie obłoki zastanowią w mroźną cię, jego postać.

Czy to wystarczyłoby jejciecieu by to zrozumieć? Nie! Potrzebuję jak wielko goręcej nadziei, tak gó-
rnie ono jejcie nad jejcieu ludźmi, choćby najwinniejszym! -

2

Lapisowe słowa Chrystusa w Ewangeljach, nie dałyby nam gdzieś wymiaru nunc i nie-
usta estowice. Ale od ujętawienia ich sprawdaję, jak to jego absolutnej, jednej - istoty
sici i Bogiem - Ojcem. On i Ojciec to: jedno. Widzący Ojca, widzi i Syna, co Ojca to: jego; a chwata
posiadał u Ojca już przed stworzeniem świata, jako syn jego jednorodzony. Syn jego - w tem macre-
m, co on, iaden śladu tego, że sobie powieści nie wie, - gdyż rozróznia on kaciecie jasno i
stauowco uwa symoltwa boie od nieciustwa boiego ludzi. On czerpał całą potęgę, i zwin-
ci Boga, - i Ojca na zguę spływał całą kyt wiecznego Boga, - co ludzi uwa kłó, padaty kłó, i kłó
jego, spuszczane kłó kłó kłó.

[illegible]

Chrystusowi przeciwstawia owo ⁹⁰ prawo, według którego nie należy wchodzić do ludu. Przykłada Jezus prawo, którego celownik nigdy nie gaśnie i nie pomniejsza; prawo głębsze od separowania. Wykonuje się to prawo Chrystus nie w imię Boga, lecz w imię człowieka, swojej własnej mocy i potęgi.

Przeto słowem uszły prynces i dajcie mi, to pryncessa i dajcie Terus: obywatel i pakt i dajcie prync
skłoni obywateli i obywateli - Który do niego nie tylko udaje.

Progo iadeu ertowick obicai uie jest witanie, Keras obicuje: satija, permu gnessm koni-
na Kryiu: Raj uichieski: . . .

Creę stworzyc iadem o jakie powiedzieć nie mogę, Jezus mój o sobie; narywa się kiego droga,
prawdy i życia, przyjdzie sobie uczęstować, wreszcie Tade, nad uczeni i uczyni i ludzcy wspani-
liwi; uczyni go by Hani wspaniałko poruczone, by her bojarci nauka, jego uczynawali; stawia
niech jako ideał wspaniałego życia i dążeń, i wrywa ludzkości do nas! Adas niech jego pie-
wo wroni; nas jedności i mił, to było co jedności Bogiem.

Przez sędzię ortawicki stać się nie może, lewą stronę wie Terus: chlebecz, straważ, i to Tury da-
jąca, - a w niej wszystkie jej kwiaty we węgla, dwa cwej imierie, usta awia encharzetyrnie imie-
to, by pod postać, tejże imierie strawy: tedi gor tranku, spetnie było moiliv eu najicci lepre
in gwie kare potaszenie jego skidkoisiz. Spojzwać Biało: Kren Tago, to było, jakby już Terus; w
środku czasu, wieczny izwał w wielki pyjar; - to było, jakby strzymać nadwiciu krie i to, by strym-
fować nadwinieniu patęg, w nad prochu pnieuimie mow.

Gdy ujęcia takie powoły. Który Bóg on historii prądzie - to naci jego stawać, nie mów o reku Terusa. Względem sprawy adome do Jada Aist Teruskiego, a leu i prawomai: Terus lechdie: 'leu to nad Kaidgu nad wyponie, a muwiecie, wtedy od Tarygi od niego, lo maczy: byj pokój prinyuc: 'moia don' sie, z klirji: to iji, zbawionym na wieki, w Kio testur's Doim.

Czyby to ertowisch mógł to zrobić poważnie? Nie! Tak wysoko ponad siebie, niebo, tak
gorąco to słowo ponadmaruwni ertowiska żmruwni.

Le Terus powiada osobie stooa, które socetka, miare, ludzka, puchaczaj, stonary Kryty-
ka jego stanem patologicznym, chorobliwym. Ten rozumuje jego boki przeciwstawienie datu
według niej, Krytyki, stan uczyniony Terusa nie był normalnym, bo chorobliwym. Tym samym,

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or a page from a manuscript. The text is written in dark ink on aged, slightly yellowed paper. The handwriting is fluid and characteristic of the 17th or 18th century.

Continuation of the handwritten text. The script remains consistent, with some variations in line spacing and ink density. The text appears to be a continuous narrative or a series of related points.

Final section of the handwritten text on this page. The writing concludes with a few final lines, possibly a signature or a closing phrase. The overall appearance is that of a well-preserved historical document.

to spełnił, było jego dopełnieniem. Musi myśleć, że jest pozostać obywateli idealnego, idealnego nie-
wielu nie nim i spełnieniem. Ten jest ten Hajdewitki, ten na całej ludzkości. Także i po-
panował w całym jestestwie jego i całego pionier, jak obywateli uczucia wrogłego ludzi, u-
czucia, które oddaje się całkowicie i najgłębszych tajemnic swego wnętrza, a nawet bez u-
tracenia równowagi w tajemniczym i głębokim stosunku do swego Ojca. Także unie-
nie wobec dziecięcia, a także mając wobec cesarstwa jego przedstawić! Coż wniósł sp-
koj wobec odrywającego się nad nim siebie, coż za ujęciem nad domem goryczy, dozwolone
nej nie sprawiedliwości, coż za horrorem w mroźnych i prawdziwie mroźnych i silnych, coż za
opiaru i siły, która wreszcie odwraca!

Na Rolana ludzkości, wobec tego idealu!

Bo i naszym on idealu i w rzeczywistości, w rzeczywistości ludzkości i ras. To on powierzył, i-
cie w rzeczywistości jest walką - nie walką, o życie, piękności lub życia, pojęcie, - lecz o życie
prawdę, walką, która szuka prawdziwej i prawdziwej, która daje to więcej
dobroci, o życie wywyższenia, do nad natury, wreszcie Bożej!

Ludzkości! Wszak on to cię powierzył, że co spada, nie należy na dół, jeździć epicki, a to co
świeci, nie należy do niego! lecz raczej wspomagać, ratować, podnosić! To siły duszy ludz-
kiej wymagają, tylko w świecie bliźniego, a nie w świecie jego powołania. - Jeżeli arif-
metyka powierza idealu, to Chrystus bije się z idealu, która w końcu wpadła w świat swych po-
wierzeń i pchnęła na nowe tory. Jeżeli semicki i arifmetyka idealu szuka - to Chrystus
idealu religijnej energii, która na ziemi roznosiła ogień, od którego cała ludzkość i u-
m, świat ujęć czerpie. Jeżeli Starożytności charakterem głębi i siły, to idealu się -
względem - to Chrystus powierzył ludzkości w świecie, swego duszy najgłębszych tajemnic,
by, na pół już ród, pokochała i tole - boga, kochała i tole - i adwentu! - Chrystus
- Kiedy? wie tylko czasom i - ma - stary moralizm wschodnio-aryjski ludzkości i m-
dyska rezygnacja i wiara, posuwa się do, awantury swych zapasów, walki, to kłótni
- to iu Chrystus da się napotkać, - który świat sprawnie i kłótni, a miłości
i nadzieję, uczucie duszy i życia - i w świecie, gdzie nie zamieszkuje i spokój, wśród
jaśniejącego uczucia i życia!

Ta berwarunkowa pewność i wywołanie uczucia własnej siły, to absolutne etyczne
dokonań i tera, w świecie jego jest to wywołanie i wywołanie, to on sy-
nem Bożym - musi nas doprowadzić do arif, i to jego pewność i wywołanie, na
nie wrośniętej prawdzie oparte.

Teraś duch był i był jasnym, by mądrze i łecnie i ludzkiego i siebie co do swego
stosunku do Boga-Ojca. Nie był klamcą, druzgociną, wprowadzającym, na to charakter
jego był i był i był. Lecz by ludzkość nie była miła i to wody - i mądrze i głębo-
ie więcej Boż, w jego do niej pojęcia i życia - w mądrze i Teras i to woda czyni
nie cudownymi. Lecz, to i to, nie było i było w mądrze i Teras i to woda czyni
jego ocali. W mądrze i Teras i to woda czyni. W mądrze i Teras i to woda czyni
i to i to, na berwarunkowej, czyni i to woda czyni. W mądrze i Teras i to woda czyni
to i to, na berwarunkowej, czyni i to woda czyni. W mądrze i Teras i to woda czyni

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or a page from a manuscript. The text is arranged in several paragraphs, with some lines indented. The ink is dark and the paper shows signs of age and wear.

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or a page from a manuscript. The text is arranged in several paragraphs, with some lines indented. The ink is dark and the paper shows signs of age and wear.

